

انترناسیونال هفتگی

حزب کمونیست کارگری ایران

سردبیر: فاتح بهرامی
www.haftegi.com

۲۰

۱۶ شهریور ۱۳۸۰
۷ سپتامبر ۲۰۰۱

جمعه ها منتشر میشود

سومین

کنفرانس مدوسا

۲۶ تا ۲۸ اکتبر ۲۰۰۱
صفحه ۳

گفت و شنود با رهبران

حزب کمونیست

کارگری ایران

صفحه ۳

رادیو انترناسیونال

۲۵ متر

۱۱۶۳۵ کیلو هرتز

۹ تا ۹:۴۵ شب

بوقت تهران

به دیگران اطلاع بدهید

radio7520@yahoo.com

تلفن 0044 7714611099

اطلاعات و پیامگیر رادیو:

0044 208 962 2707

طرح سازماندهی رهبری حزب

منصور حکمت

مصوب پلنوم ۱۴ کمیته مرکزی (سپتامبر ۲۰۰۱)



اطلاعیه پایانی

پلنوم ۱۴

صفحه ۲

مقدمات: هدف این طرح ارائه یک شکل مطلوب برای سازماندهی دراز مدت رهبری حزب کمونیست کارگری است که با مشخصات ویژه حزب ما خوانایی داشته باشد. تجربه دوره اخیر نشان داد که طرح مصوب پلنوم قبل که در آن اختیارات کمیته مرکزی میان دفتر سیاسی و لیدر حزب تقسیم

میشد، در عین اینکه میتواند سایر شهرها شاهد آن بوده ایم. تفاوت شورش مردم سبزوار با موارد قبلی در وسعت و همه گیر شدن آن، مقابله رادیکال مردم با نیروهای حکومت و همچنین در خشونت و آدم کشی عیان تر و برقراری علنی حکومت نظامی از سوی رژیم بود. دقیقاً برای مقابله با انزوای مطلق حکومت اسلامی است که روز سه شنبه این هفته اجتماعی فرمایشی از طرف رژیم برگزار گردید و ضمن تایید خواست مرکز استان شدن سبزوار در عین حال برای پایان دادن به حالت خصومت علنی و عمومی علیه جمهوری اسلامی و از سرگیری روال عادی زندگی برای مردم خط و نشان کشیده میشود. اما مردم سبزوار آشکارا سر آشتی و کوتاه آمدن ندارند

سیاست گذار و حسابرس در رأس حزب است. در غیاب این تجمع و دخالتگری دفتر سیاسی، یک وجه اصلی طرح مصوب پلنوم قبل متحقق نمیشود. از سوی دیگر، انتخاب یک فرد بعنوان لیدر تا هنگامی روش کارسازی محسوب میشود که

صفحه ۲



پلنوم کمیته مرکزی سپتامبر ۲۰۰۱

سبزوار: خشم و اعتراض عمومی ادامه دارد

کلیه دستگیر شدگان اخیر آزاد باید گردند!

مسئبان گشتار مردم باید محاکمه شوند!

"اسرائیل یک حکومت آپارتاید نژاد پرست"

صفحه ۳

مراسم مضحک هفته و روز زن در حکومت اسلامی

صفحه ۴

کارل مارکس در صحنه سیاست ایران!

صفحه ۴

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

اطلاعیه پایانی پلنوم ۱۴ کمیته مرکزی حزب کمونیست کارگری ایران

پلنوم چهاردهم کمیته مرکزی حزب کمونیست کارگری ایران در روزهای ۹ تا ۱۱ شهریور ۸۰ (۳۱ اوت و ۱ و ۲ سپتامبر ۲۰۰۱) با شرکت ۴۷ نفر از جمع ۵۰ نفره اعضا و مشاورین کمیته مرکزی و نیز هیاتی از دفتر سیاسی حزب کمونیست کارگری عراق تشکیل شد.

اهم مسائلی که در این پلنوم مورد بحث قرار گرفت عبارت بود از:

- * بررسی عرصه های مختلف فعالیت حزب
- * ساختار و ارگانهای رهبری حزب
- * اولویت های دور آتی
- * امکانسازی مالی
- * انتخابات ارگانهای رهبری
- * مباحثات پلنوم با گزارش منصور حکمت لیدر حزب از فعالیت های حزب در ده ماه اخیر آغاز شد. در این بخش بر ناکافی بودن تلاش های این دوره در جهت تحقق دورنمای مورد نظر کنگره سوم تاکید شد. در این گزارش گفته شد که رشد منظم و روتین حزب در دوره اخیر نباید بر این واقعیت سایه بیندازد که تحقق دورنمای مورد نظر کنگره و پاسخگویی به نیازهای مبرم مبارزه سیاسی در ایران امروز بدون فراتر رفتن حزب و بویژه رهبری آن از چهارچوب فعالیت روتین و در دستور گذاشتن گامهای عملی بسیار بلند تر میسر نیست.

سازماندهی ارگانهای رهبری یک مبحث اصلی در این نشست بود. منصور حکمت، لیدر حزب، بدنال ناخوشی و عمل جراحی ارگان در ماه آوریل گذشته، اعلام کرده بود که مایل است برای یک دوره مسئولیت تشکیلاتی کمتری داشته باشد و مشخصا در طول دوره آینده کاندید احراز پست لیدر حزب نیست. (رجوع کنید به انترناسیونال هفتگی شماره ۵۵). از قبل از پلنوم همفکری های درون کمیته مرکزی برای تغییر سازمان ارگانهای رهبری حزب برای پاسخگویی به این موقعیت جدید آغاز شد. پلنوم طرح پیشنهادی منصور حکمت برای تجدید سازمان رهبری حزب را به اتفاق آراء تصویب کرد. در این طرح، که بطور جداگانه منتشر میشود، رهبری حزب در فاصله

پلنوم مرکزی و دفتر سیاسی با رای مخفی و کتبی صورت میگردد. ضرورت مبرم گسترش امکانات مالی حزب یکی دیگر از مباحث مهم این پلنوم بود. با توجه به

اولا، کاندیداهای کافی و آماده ایفای این نقش وجود داشته باشند، و ثانيا، فرد یا افراد کاندید این پست فی الحال از اتوریته سیاسی و معنوی تثبیت شده ای برای متحد نگاه داشتن کمیته مرکزی و کل حزب حول رهبری خود برخوردار باشند. در غیر اینصورت تعیین لیدر حزب میتواند به یکی از مشکل ترین وجوه سازمانیابی رهبری حزب بدل شود. انتخاب یک لیدر برای یک حزب متعارف و با ثبات در یک جامعه غربی، یک حزب برخوردار از سنتهای قوی کار حزبی با فراکسیونها و جناحهای شکل گرفته، روش مناسبی است. اما در یک حزب انقلابی خلاف جریان، یک وظیفه اساسی لیدر ایجاد و حفظ یک وحدت وسیع حزبی است. اینکه در هر دوره و تحت هر شرایطی فرد یا افرادی با این ظرفیت و اتوریته حضور داشته باشند آماده قبول این مسئولیت باشند را نمیتوان تضمین کرد.

نتیجتا، طرح حاضر بر دو تجدید نظر در شکل سازمانیابی کنونی بنا شده است. ۱- بجای فرد لیدر، یک مجمع، هیات و یا جمع رهبری نشستہ پیشنهاد میشود. هنوز یک فرد در راس این مجمع قرار دارد، اما اختیارات او در حد دبیر این جمع است و از حق وتوی ویژه ای برخوردار نیست.

۲- تقسیم اختیارات کمیته مرکزی میان لیدر و دفتر سیاسی منتفی میشود. همه اختیارات رهبری حزب در فاصله دو پلنوم به دفتر سیاسی منتقل میشود. رهبری نشستہ (که در این طرح هیات دائمی دفتر سیاسی نام گذاشته شده است)، بخشی از خود دفتر سیاسی است که از طرف دفتر سیاسی برای رهبری سیاسی و هدایت عملی و سازماندهی حزب انتخاب میشود. این طرح از نظر فرمال در خطوط کلی رجعتی است به شکل قدیمی سازماندهی رهبری حزب (دفتر سیاسی بعنوان رهبر حزب در فاصله دو پلنوم). اما چند

ناهمخوانی توان و امکانات مالی حزب با ابعاد فعالیتهای حزب و با توجه به اینکه محدودیت های مالی کماکان مانع اصلی گسترش فعالیت حزب به سطح مطلوب است، پلنوم بر ضرورت تلاش فوری و همه جانبه برای افزایش توانائی مالی و بویژه بر سازماندهی جمع آوری کمک مالی از مردم

از صفحه ۱ طرح سازماندهی ...

تفاوت عملی و سبک کاری این طرح با روش قدیمی در حزب باید تاکید شود: ۱- وجود یک رهبری جمعی نشستہ و متمرکز در یک جغرافیای واحد که بطور دائمی در راس حزب حضور دارد رکن اصلی این طرح است. حزب تاکنون از چنین تمرکزی در رهبری برخوردار نبوده است.

۲- این مجمع فقط رهبری اجرایی و مدیریت حزب را بر عهده ندارد، بلکه رهبری به معنی وسیع کلمه را برعهده دارد. طراحی کلیه سیاستها، تاکتیکها، نقشه عملها، کمپین ها و غیره، تشریح آنها در داخل و خارج حزب، دفاع از آنها، پیاده کردن آنها، بسیج نیرو در حزب و طبقه و جامعه برای آنها، اساس فعالیت این جمع است. نوشتن و سخن گفتن در قلمروهای مختلف، از مسائل نظری تا امور سازماندهی، یک جزء اصلی و تفکیک ناپذیر کار این جمع و اعضای آن است. تبدیل این هیات به یک ارگان اجرایی و مدیر صرف، معادل محروم شدن حزب از رهبری به معنی واقعی کلمه است.

۳- اصل اعمال یک نظارت مستقل از طرف کمیته مرکزی بر رهبری نشستہ حزب (نظارتی که در طرح پلنوم قبل از طرف دفتر سیاسی بر لیدر اعمال میشد) در این طرح با انتخاب یک دبیر کمیته مرکزی که عضو رهبری نشستہ حزب نیست و مستقلا به پلنوم گزارش میدهد، تامین میشود. و بالاخره، هر طرح تنها به اندازه خواست و توان مجریان آن موثر و مفید خواهد بود. یک اصل اساسی هر طرح برای سازماندهی رهبری حزب، وجود کسانی است که آماده باشند در اشل یک رهبری سیاسی و حزبی به معنی درست و کامل کلمه ظاهر شوند. اینجا نیز، آمادگی کمیته مرکزی، دفتر سیاسی و بویژه اعضای هیات دائمی دفتر سیاسی برای انجام وظیفه ای که بر عهده میگیرند، شرط موفقیت این طرح است.

ساختار و ارگانهای رهبری حزب:

۱- کنگره حزب کمیته مرکزی را انتخاب میکند.

۲- کمیته مرکزی یک ارگان پلنومی است. در فاصله دو پلنوم دفتر سیاسی منتخب پلنوم رهبری حزب را بر عهده دارد.

۳- دفتر سیاسی برای تامین رهبری دائمی و نشستہ حزب، از میان خود "هیات دائمی دفتر سیاسی" و "رئیس دفتر سیاسی" را انتخاب میکند.

۴- هیات دائمی دفتر سیاسی رهبری نشستہ سیاسی و تشکیلاتی حزب است. رئیس دفتر سیاسی در راس هیات دائمی قرار دارد و جلسات هیات دائمی بریاست رئیس دفتر سیاسی برگزار میشود. تصمیمات هیات با اکثریت نسبی آراء گرفته میشود.

۵- رئیس دفتر سیاسی در هیات دائمی اختیاراتی مشابه دبیر یک جمع دارد. در تصمیمات مانند سایر اعضای هیات دائمی یک رای دارد.

۶- هیات دائمی دفتر سیاسی یک مجمع دایر و متمرکز در یک کشور واحد است.

۷- طرح و سازماندهی مدیریت اجرایی حزب (ایجاد هیات دبیران، کمیته اجرایی، دفتر مرکزی و غیره) جزو اختیارات هیات دائمی است.

۸- پلنوم کمیته مرکزی همچنین یک نفر را بعنوان دبیر کمیته مرکزی انتخاب میکند. دبیر کمیته مرکزی نباید عضو دفتر سیاسی باشد. دبیر کمیته مرکزی یک مرجع اجرایی و یا سیاستگذار و رهبری کننده نیست. نقش اصلی دبیر کمیته مرکزی اعمال نظارت مستقل از طرف کمیته مرکزی بر فعالیت دفتر سیاسی و رهبری حزب و ارائه یک گزارش جداگانه به پلنوم است. فراخواندن و سازماندهی پلنومهای کمیته مرکزی با دبیر کمیته مرکزی است.

۹- پلنوم کمیته مرکزی حداکثر شش ماه یکبار و نشست دفتر سیاسی دومه یکبار برگزار میشود.

۱۰- ضوابط اجرایی و جزئیات دقیق تر این طرح توسط دفتر سیاسی تدوین و تصویب میشود.

به ۴۰ نفر افزایش دهد. کمیسیون برای معرفی لیستی از کادراهای حزب به پلنوم آتی برای بررسی و انتخاب بعنوان مشاور کمیته مرکزی، تشکیل شد.

دفتر سیاسی

حزب کمونیست کارگری ایران
۱۵ شهریور ۱۳۸۰
۶ سپتامبر ۲۰۰۱

بعنوان یکی از اولویتهای اساسی حزب تاکید کرد.

با رای این پلنوم صلاح ایراندوست، سیاوش دانشور و خلیل کیوان به عنوان مشاور کمیته مرکزی به جمع قبلی مشاورین اضافه شدند. کمیته مرکزی همچنین تصمیم گرفت که مشاورین خود را که در حال حاضر ۱۹ نفر میباشند

"اسرائیل یک حکومت آپارتاید نژاد پرست" در حاشیه کنفرانس جهانی درباره نژادپرستی



آذر ماجدی azarmajedi@yahoo.com

سومین کنفرانس جهانی سازمان ملل درباره نژادپرستی، که جمعه ۸ شهریور در شهر دوربان آفریقای جنوبی آغاز بکار کرد، بر سر نحوه موضعگیری در مورد مساله فلسطین و محکوم کردن اسرائیل به اغتشاش کشیده شد. چند سال پس از اعطای جایزه صلح نوبل به اسحاق رابین، نخست وزیر وقت اسرائیل، شیمون پرز و یاسر عرفات بخاطر امضای قرارداد تاریخی صلح، اکثریت نمایندگان شرکت کننده در کنفرانس خواهان محکوم کردن اعمال جنایتکارانه اسرائیل نسبت به مردم فلسطین هستند. در اعتراض به این مساله دولت های اسرائیل و آمریکا کنفرانس را ترک کرده اند و کشورهای اروپایی نیز تهدید کرده اند که در صورتیکه قطعنامه لحن ملایمی نسبت به اسرائیل اتخاذ نکند دست به عمل مشابه خواهند زد.

ولی کنفرانس حقوق بشر، کنفرانس جهانی سازمان های غیر دولتی، که بطور موازی با کنفرانس سازمان ملل تشکیل شده بود، در قطعنامه پایانی خود صریحا اسرائیل را محکوم کرد. این قطعنامه اسرائیل را "یک حکومت آپارتاید نژادپرست" شناخت که به "جنایات جنگی، اعمال نسل کشی و پاکسازی قومی" دست زده است. این قطعنامه توسط اکثریت ۳۰۰۰ نماینده از ۴۴ منطقه به تصویب رسید. از سازمان هایی که به این قطعنامه رای ندادند، سازمان عفو بین الملل و دیده بان حقوق بشر را باید نام برد.

بدنبال بالا گرفتن تروریسم دولتی دولت اسرائیل و اعدام مخالفین سیاسی خود از طریق عملیات تروریستی، که آخرین فتره آن ترور ابو علی مصطفی، رهبر جبهه خلق برای آزادی فلسطین است، و بدنبال سرکوب خونین مردم فلسطین و تحمیل فقر و محرومیت بر فلسطینی ها این اقدام کنفرانس سازمان های غیردولتی اقدامی بجای، درست و اصولی است، که بیانگر نفرت افکار عمومی بین المللی از اقدامات جنایتکارانه دولت اسرائیل است.

عکس العمل دولت آمریکا به این قطعنامه و ترک کنفرانس سازمان ملل و اعتراضات دولت های اروپایی به متن قطعنامه پیشنهادی به کنفرانس سازمان ملل

عکس العمل دولت آمریکا به این قطعنامه و ترک کنفرانس سازمان ملل و اعتراضات دولت های اروپایی به متن قطعنامه پیشنهادی به کنفرانس سازمان ملل

عکس العمل دولت آمریکا به این قطعنامه و ترک کنفرانس سازمان ملل و اعتراضات دولت های اروپایی به متن قطعنامه پیشنهادی به کنفرانس سازمان ملل

عکس العمل دولت آمریکا به این قطعنامه و ترک کنفرانس سازمان ملل و اعتراضات دولت های اروپایی به متن قطعنامه پیشنهادی به کنفرانس سازمان ملل

عکس العمل دولت آمریکا به این قطعنامه و ترک کنفرانس سازمان ملل و اعتراضات دولت های اروپایی به متن قطعنامه پیشنهادی به کنفرانس سازمان ملل

عکس العمل دولت آمریکا به این قطعنامه و ترک کنفرانس سازمان ملل و اعتراضات دولت های اروپایی به متن قطعنامه پیشنهادی به کنفرانس سازمان ملل

عکس العمل دولت آمریکا به این قطعنامه و ترک کنفرانس سازمان ملل و اعتراضات دولت های اروپایی به متن قطعنامه پیشنهادی به کنفرانس سازمان ملل

گفت و شنود با رهبران حزب کمونیست کارگری ایران

از دفتر سیاسی حزب:

علی جوادی، رحمان حسین زاده، فاتح شیخ الاسلامی، ایرج فرزاد، اصغر کریمی

تحولات سیاسی در ایران

- * دو خرداد تمام شد، اوضاع به کدام سمت می رود؟
- * آیا پیروزی کمونیسم در ایران امکانپذیر است؟

استکهلم، شنبه ۸ سپتامبر ساعت ۱۶ تا ۲۱

محل: Husbyträff

گوتنبرگ، یکشنبه ۹ سپتامبر ساعت ۱۵ تا ۲۰

محل: Folkethus, Gärtorget

تشکیلات خارج کشور حزب کمونیست کارگری ایران-سوئد

تلفن تماس: ۰۷۰۰-۵۶۷ ۲۳ ۴۳

اطلاعیه مطبوعاتی ۲

سومین کنفرانس مدوسا

نه روسری نه توسری

جنبش برابری طلبی زنان در ایران از ۱۳۵۷

مدوسا سومین کنفرانس خود را در لس آنجلس، آمریکا در تاریخ ۲۶ تا ۲۸ اکتبر ۲۰۰۱ برابر با ۴ تا ۶ آبان ۱۳۸۰ برگزار میکند.

جنبش برابری طلبی زنان از انقلاب ۵۷ وارد دوره نوینی شد و دچار تحولات بسیار عمیقی گردید. در کنفرانس سوم مدوسا این جنبش، تحولاتی که از سرگذرانده، و آینده آن از زوایای مختلف مورد تحلیل و بررسی قرار میگیرد.

لیست سخنرانانی که تاکنون قطعی شده است: شهره آغداشلو، مینا احدی، مهناز افخمی، الهه امانی، هما سرشار، نهضت فرنودی، آذر ماجدی، آذر نفیسی، پرتو نوری علاء محل کنفرانس: دانشگاه یوسی ال ا علاقمندان شرکت در کنفرانس میتوانند از طریق زیر با ما تماس بگیرند.

تلفن: ۱۷ ۵۰ ۵۳۳ ۷۷۶ ۴۴+

فکس: ۸۵ ۸۳ ۱۳۵ ۸۷۰ ۴۴+

ای میل: azarmajedi@yahoo.com

خود را می یابد. و آن اینست: موعد رفتن جمهوری اسلامی روز به روز نزدیکتر میگردد!

حزب کمونیست کارگری ایران مردم سبزوار را به گسترش مبارزه برای آزادی همه دستگیر شدگان، محاکمه و مجازات عوامل کشتار اخیر و بازخواست سران رژیم اسلامی فرا میخواند. حزب همه مردم ایران را به حمایت و همبستگی فعال با مردم سبزوار و به مبارزه برای آزادی کلیه زندانیان سیاسی فرا میخواند. عرصه مبارزه برای آزادی کلیه زندانیان سیاسی یک حلقه مهم در بهم زدن توازن قوا و عقب راندن جمهوری اسلامی است.

حزب کمونیست کارگری ایران
۶ سپتامبر ۲۰۰۱
۱۵ شهریور ۱۳۸۰

از صفحه ۱ سبزوار: خشم و اعتراض...

وسیعتری را در بر میگیرد، خشم و نفرت عمومی مردم از اجرای سیاست شلاق زنی، اعدام و قصاص در ملاء عام و بقول یکی از عناصر جناح راست "هو" شدن این سیاست توسط مردم، اظهارات مکرر خاتمی و امثال بهزاد نبوی

توجه

تلاش میشود از شماره بعدی نشریه در ستونی تحت عنوان "انترناسیونال هفتگی پاسخ میدهد" به سوالات خوانندگان نشریه پاسخ داده شود. لطفا نظرات و سوالات خود را از طریق فکس یا ای میل برای ما ارسال کنید.

فکس: 0044 870 120 7768

ای میل: haftegi@yahoo.com

رادیو انترناسیونال را روی اینترنت بشنوید
www.radio-international.org

مرگ بر جمهوری اسلامی! زنده باد جمهوری سوسیالیستی!



مراسم مضحک هفته و روز زن در حکومت اسلامی

مینا احدی MinaAhadi@aol.com

عملی مذهب پرداخته و آنرا مداوما از زندگی خود پس میزند. در ایران جنبش سکولار و ضد مذهب یک جنبش واقعی است که ریشه این نظام و این رژیم را خواهد خشکاند.

زن مدرن و امروزی، زنی که در بند مقررات و قوانین ضد زن اسلامی اسیر بوده و نمیتواند حتی به راحتی نفس بکشد، به روز

زن و مراسم مضحک اینها تف میکند و صدای اعتراض خود را علیه حجاب اجباری و تحقیر و توهین روزمره و بی حقوقی مطلقش بلند کرده و در صف اول مبارزه ای می ایستد که خواهان سرنگونی این حکومت و رفتن آن با هر دو جناحش و خواهان برپایی یک حکومت مدرن، سکولار و سوسیالیستی است. حکومتی که بر سرلوحه آن آزادی و برابری نوشته شده و به زنان امکان میدهد از همه امکانات اجتماعی و اقتصادی و مقررات ارتجاعی و ضد

و برای متحقق کردن آرزوهای انسانی شان در هر زمینه ای بکشند. حزب کمونیست کارگری ایران در صف اول مبارزه برای سرنگونی این رژیم و دفاع از حقوق و حرمت انسانی زنان ایستاده است. هر زنی که از دست رژیم اسلامی و قوانین ارتجاعی آن جانش به لبش رسیده، هر زنی که از دست سنتها و عقاید مردسالار به تنگ آمده، هر زن و دختری که از انسانیت و حقوق خود دفاع کرده و دنبال بهترین و مدرنترین و انسانی ترین خواسته هاست، باید به این حزب بپیوندد. حزب کمونیست کارگری، حزب مدافع جدی برابری انسانها و برابری زن و مرد است، به این حزب بپیوندد. ■

دو روز دیگر جمهوری اسلامی مراسم مضحک سالیانه اش را تحت عنوان روز و هفته زن شروع میکند. قرار است در مملکتی که از در و دیوارش ضدیت بازن و جنایت علیه جنس مونث می بارد، تعدادی آخوند و زن و مرد مرتجع اسلامی، از نقش و جایگاه زنان در اسلام و الگوی خودشان حرف بزنند.

الگوی اینها زنی متعلق به دوران جاهلیت، زنی متعلق به ۱۴۰۰ سال قبل است. الگوی مورد نظر اینها، زن بی هویت، بی توقع، سر بزیر و محجبه و خدمات دهنده به مردان است. الگوی اینها فدا شدن زن و تمکین به سواستفاده جنسی و جسمی و روانی است.

این الگو اما نه در جلسات و هفته ها و روزهای مثلا بزرگداشت زنان، بلکه در زندگی واقعی شکست خورده است. در ایران، روزمره قوانین و مقررات ارتجاعی و ضد زن حکومت اسلامی را توده وسیع زنان زیر پا میگذارند. جنگی به وسعت جامعه در جریان است و اگر چه بسیاری از زنان را به کنج زندانها انداخته و یا به جسم و روحشان تعدی کرده اند، اما زنان پس نرفته و مداوم جلو آمده اند.

ایران سرزمین آپارتاید جنسی، سرزمین سنگسار و شلاق و اعدام و سرزمین به خاک و خون کشیده شدن و دفن شدن آرزوها و امیال انسانی است. بیست و دو سال است که جمهوری اسلامی با حقوق زنان، با ابراز وجود علنی آنها و با تصمیم گیریهای سیاسی و یا اقتصادی و اجتماعی و فردی شان مخالفت و مبارزه میکند. اما ایران سرزمین یک جنبش عظیم اجتماعی است که به نقد



کارل مارکس در صحنه سیاست ایران!

مصطفی صابر mosaber@yahoo.com

قدرتی است". ۲. برای جلوگیری از رشد این کمونیسم باید کوشید نوعی چپ، نوعی مارکسیست نمایی رقیق و از محتوا تهی شده را باد زد. (مثلا محبیان در واقع دارد آرزو میکند که شیخی کم رنگ از مارکسیسم لیبرال زده در "افق های دور" پیدا شود).

اما اوضاع ایران، مارکس و سوسیالیسم او را طلب میکند. هیچ چیز جز این سوسیالیسم قادر به تامین، حفظ و بسط آزادیخواهی رادیکال و برابری طلبی ریشه دار جامعه ایران نیست. سوسیالیسمی هم که در ایران گل کرده و روبه گسترش است، سوسیال دموکراسی و انواع دیگر سوسیالیسم های بورژوازی نیست و نمی تواند باشد. اولاً به این دلیل که حتی در غرب هم عمر سوسیال دموکراسی، سوسیالیسم روسی و نظیر آن به پایان رسیده است. ثانیاً، تمام مدعیان ایرانی این نوع سوسیالیسم در کنار جمهوری اسلامی و خاتمی و حجاریانها ایستادند و دچار همان سرنوشتی خواهند شد که کل جمهوری اسلامی میشود.

(تلاشهای دکتریازجوهی "اصلاح طلب" برای سوسیالیست نمایی صرفاً مایه مزاح است.) سوسیالیسم ایران حتی نوع رادیکال سنتی آن نیز نخواهد بود. روایتی ایرانی چنین سوسیالیسمی در همان سال ۵۷ شکست خورد و در برابر عروج مارکسیسم انقلابی و بعد کمونیسم کارگری عملاً منزوی و به حاشیه رانده شدند. بستر اصلی سوسیالیسم امروز ایران یک سوسیالیسم مدرن، مارکسی، کارگری و قرن بیست و یکمی است. سوسیالیسمی که جریان ما، کمونیسم کارگری، در دل یک مبارزه بیست و چند ساله پرچم آنرا برافراشته است. حضور مارکس در صحنه ایران با قامت کامل خود، قامتی انسانی، مدرن، اجتماعی، دخالتگر و انقلابی در قامت کمونیسم کارگری صورت میگیرد. و این تمام دنیا را خیره خواهد کرد! ■

در "افق های دور" دید که از "پس کوه مشکلات و ناکارآمدی های سیستم (یعنی جمهوری اسلامی) سعی در ظهور دارد". وی که عضو شورای سردبیری است خبر میدهد که رسالت تصمیم دارد پس از این بیشتر به خطر "گرایش های چپ غیر دینی" بپردازد. اما از میان دلایلی که محبیان برای لزوم پرداختن به خطر گرایش های چپ می شمارد، مشکل اصلی کل حضرات جناحین، یعنی حضور وسیع مارکس در جامعه ایران مشهود است: "گسترش طیف کتابهای مارکسیستی و چپ که چاپ یا تجدید چاپ میشوند؛ ظهور سینماگرانی که مایه های مارکسیستی را به صراحت تبلیغ می کنند؛ "غلبه آشکار کمیت و حتی کیفیت سایت های مارکسیستی در شبکه جهانی اینترنت".

چه تلاشهای حجاریان و چه کشفیات همتای او در جناح راست مبنی بر مشاهده "شیخ سوسیال دموکراسی" دوروی یک سکه واحد اند. هر دو اینها عکس العمل متفکران جمهوری اسلامی در مقابل این واقعیت است که مارکس و کمونیسم بیش از پیش در فضای روشنفکری و فضای سیاسی ایران، بویژه با عروج سیاسی حزب کمونیست کارگری در سالهای اخیر، در ابعادی نوین مطرح شده است. (برای مثال، همین روزنامه رسالت بعد از حرکات رادیکال و پرسرصدای کارگران شادان پور و جامکو و موج اخیر اعتصابات کارگری توجه ویژه ای به مارکسیست ها نشان داد. مکرراً در مورد رابطه اعتراضات کارگری

و "اپوزیسیون چپ و مارکسیست نظام هشدار داد و خود را ناگزیر دید علیه تشکیلات خارج حزب کمونیست کارگری و کمپین بین المللی ما برای همبستگی با کارگران ایران سمپاشی کند.) به بیان خلاصه، تلاشهای فوق بر دو نکته تاکید دارد: ۱. کمونیسم در ایران، بقول مانیفست، "آنگون خود

اینروزها سخنگویان و تئوریسین های هر دو جناح رژیم اسلامی از مارکس، اپوزیسیون چپ و مارکسیست لنینیست، "خطر" مارکسیسم و سوسیالیسم و نظایر آن بیشتر و صریحتر سخن می گویند.

جالبتر از همه، شاید، حجاریان است. او هفته قبل در اردوی انجمنهای اسلامی دانشگاهها (تحکیم وحدت) سخن می گفت و گاه با صراحت و ذکر نام و گاه به اشاره از مارکس نقل می آورد. حجاریان میکوشید به نصیحت های خود به تحکیم وحدت مبنی بر "لزوم کار تئوریک" و "قرار گرفتن در قله معرفت"، رنگ و بوی چپ و مدرن بدهد. گویی نقل آوردن از مارکس قرار بود به سخنان این سرباز کار کشته امام زمان در نزد مستمعین اعتباری بخشد. این چیزی بیشتر از پیروی از یک مد است. خوب که در جهت گیری های اخیر حجاریان دقت کنید فراخوانهای مکرر او به تحکیم وحدتی ها مبنی بر کم کردن از کار سیاسی و تمرکز بر کار تئوریک، سوی حکمت های دیگر، در عین حال فراخوان به مواجهه با رشد چپ و مارکسیسم در دانشگاهها نیز هست. حجاریان در این تلاش و فراخوان ظاهراً تنها نیست. رسالت از جناح راست، که این تحولات اردوی رقیب را زیر نظر دارد، اظهار نگرانی میکند که "اصلاح طلبان" دیگر، از جمله نشریه "عصر ما" ارگان سازمان مجاهدین انقلاب اسلامی، نیز میکوشند نقل از سوسیالیست ها را زینت نوشته ها و گفته های خود کنند.

در رسالت دو شنبه این هفته، ۱۲ شهریور، در مقاله ای با عنوان "شیخ سوسیال دموکراسی"، امیر محبیان نوشت: "مارکس در عبارات آغازین مانیفست از شیخ کمونیسم سخن گفت و امروز میتوان در اوضاع ایران "شیخی کم رنگ از مارکسیسم لیبرال زده یا نوعی سوسیال دموکراسی" را

Address:
BM Box 8927
London
WC1N 3XX
England

Website:
www.haftegi.com
Email:
haftegi@yahoo.com
Fax: 0044-8701207768

Bank Account:
Z.I. Konto:
520 5164 008
BLZ: 10090000
Beliner Volksbank
Germany

سایت های حزب و نهادهای نزدیک به حزب روی اینترنت
www.wpiran.org
www.wpibriefing.com
www.rowzane.com
www.hambastegi.org
www.childfirstinternational.org
www.jawanan.org
www.iwsolidarity.com
www.medusa2000.com
www.marxsociety.com
www.kvwpiran.org

انترناسیونال هفتگی را در ایران
و خارج تکثیر و پخش کنید